

EU drivs fram mot en supermakt

Söndagen den 26 maj valdes ett nytt parlament i EU för en period på 5 år. Efter mycket spekulerande om utgången stod de gröna och de s k populistiska partierna som segrare. På kvällen samma dag kommenterade den italienska premiärministern Matteo Salvini valutgången med orden: *"Ett nytt Europa är fött."* Hans parti Lega hade vunnit med 34,3 % av rösterna. Andra "populistiska" partier, i Ungern, Polen och Österrike gick framåt. Sämre gick det för sådana partier i Tyskland, Frankrike, Holland och Sverige. Det innebär att dessa partier får totalt drygt 20 % av parlamentsplatserna, vilket begränsar deras inflytande rent röstmässigt. De socialistiska partierna, i Spanien, Portugal, Italien, Danmark och Sverige, har dock behållit sin styrka i stort sätt. Men just nu är det ingen politisk gruppering i parlamentet som dominerar och därför kan "EU-skutan" komma att bli mycket svårstyrd. Vi är också inne i ett speciellt generationsskifte som kan ha en avgörande betydelse för den fortsatta utvecklingen av EU. Om det skriver statsvetaren Magnus Hagevi i tidningen Dagen (19-07-19): *"På 1970-talet lanserade Ronald Inglehart teorin om värdeförändringar mellan generationer. --- För äldre generationer var ekonomisk tillväxt och fysisk säkerhet, plikt, lojalitet, nationalism och annan grupptillhörighet viktigt. --- I debatten kallas dessa värden för TAN: traditionellt, auktoritärt och nationalistiskt. I yngre generationer togs fred och ekonomisk trygghet ofta för given. Betydelsen ökade i stället för individualistiskt självförverkligande, normkritik och auktoritetsuppror och globalisering. I debatten kallas dessa framväxande värden för GAL: grönt, alternativt och libertärt (frihetligt). --- På 1980-talet menade Scott Flanagan att personer med TAN-värden uppfattade sig ansatta av GAL-värdenas ökande betydelse. En motreaktion föddes....*

--- I år gav Inglehart tillsammans med Pippa Norris ut en bok där de anslöt sig till Flanagans tankar om en motreaktion. Norris och Inglehart menade också att GAL/TAN-konflikten kulminerar just nu eftersom opinionen väger jämt och befinner sig på brytpunkten. Snart innehar majoriteten av Europas väljare i huvudsak GAL-värden medan en minskande minoritet har TAN-värden."

Kan valresultatet innebära att globalisterna förlorar mark i Europa till förmån för traditionella nationalisterna? Kortsiktigt kan det bli så, men i ett längre perspektiv kan globalisternas agenda få övertaget, dels på grund av starka NGO-grupper som arbetar för en gränslös värld, men framför allt för att den unga generationen omfamnar ett världsperspektiv. Därför behöver inte globalisterna vara oroliga för resultatet i det senaste EU-valet, de har ju redan ungdomarna på sin sida.

Islamisering och vikande inhemsk population

De gröna, som gått framåt i flera länder, har i mycket en vänsterideologi bakom den gröna masken. De stöder immigration utan restriktioner och även blandkultur. Samtidigt tycks de blunda för den ökande islamiseringen och anti-semitismen i Europa. De favoriserar ofta nolltillväxt, och många står för en apokalyptisk syn på miljön, då man menar att mänsklighetens överlevnad är i fara om inte EU vidtar drastiska åtgärder för att rädda planeten. De är för auktoritativa beslut från Bryssel gällande hela EU och verkar också vilja öka makten för medlemmarna i EU-kommissionen, vilka har att föreslå lagar och andra direktiv.

Islamiseringen i EU sker inte bara genom invandring av muslimer, det har också med en vikande inhemsk population att göra. Födslarna i nästan hela EU är under nivån för befolkningens tillväxt, vilken är 2,1 barn per kvinna. I Italien är födslarna 1,45 per kvinna, i Tyskland 1,48, i Spanien 1,5, i Ungern 1,4 och i Polen 1,38. Den högsta siffran finner man i Frankrike med 1,97 barn per kvinna. Men Frankrike har också den största muslimska befolkningen i EU och deras kvinnor föder fler barn än västerlänningarna. I Tyskland har man försökt att motverka denna utveckling genom ett generöst flytningmottagande och i dag har man 12 % utlandsfödda medborgare. Samtidigt har anti-semitiska attacker ökat i Tyskland, därför uppmanar man judar att inte bära kippa. Förbundskansler Angela Merkel har sagt att det gått så långt att poliser måste skydda synagogor och judiska skolor nästan varje dag. De flesta attackerna utförs av muslimer. Situationen i Frankrike är nästan densamma, säger en talesman för den nationella byrån som övervakar anti-semitism. Dock nämner han inte att hoten kommer från muslimer utan säger att de kommer från höger- och vänsterkrafter. I en TV-intervju om EU-valets resultat sa journalisten Eric Zemmour, att Europa är troligen på väg

mot en oåterkallelig tillbakagång mot bakgrund av det ovanstående.

Nya nominerade EU-ledare

Den 2 juli, efter många timmars förhandlingar och flera sammanträden mellan EU:s regeringschefer, kunde man till slut enas om att föreslå fyra toppchefer, alla federalister, att bli nominerade till att väljas av EU-parlamentet i oktober. Detta kommenterade den engelska konservativa politikern, och tidigare EU-parlamentarikern, Daniel Hannan i en summarisk tweet: *”Kan någon se på de människor som kommer att styra EU de nästa fem åren och sedan försöka hävda att floden av federalism är förbi?”*

Nomineringen av de fyra toppcheferna sänder en tydlig signal om att EU-etablissemangen inte har någon avsikt att slå av på sin omedgörliga marsch mot en Europeisk supermakt, ett ”Europas Förenta stater”, trots en våg av anti-EU-känslor som sveper över kontinenten, skriver Sören Kern vid Gatestone Institute.

Till den viktigaste posten, som ordförande för EU-kommissionen (EU:s regeringschef), skedde omröstningen i parlamentet den 16 juli. Med de knappa siffrorna 383 röster för, 327 röster emot och 22 nedlagda valdes den tyska försvarsministern Ursula von der Leyen. Det blev uppenbart att hon var en kompromisskandidat då hon inte ens var föreslagen som kandidat av någon partigrupp i parlamentet. Tillsättningen välkomnas ändå av Sveriges regering. I ett skriftligt uttalande till TT sade statsminister Stefan Löfven (S): *”Det är på tiden att vi får en kvinna på denna viktiga position.”* (19-07-17). Även den tidigare KD-ledaren och EU-parlamentarikern, Alf Svensson, gläder sig över denna utnämning.

Jorge Valero, skribent på den Europeiska mediaplattformen Euractiv, beklagar sig: *”Efter fem dagar och hundratals timmar med telefonsamtal, möten och korridorssnack, samsades EU-sammanträdet omkring deras nya ledarskap. Men den ’vita röken’ som kom från Rådsbyggnaden inleddes av stormiga moln för de nominerade och det Europeiska folket. Fem vinnare kom fram från fördelningen av topposterna den 2 juli, och den Europeiska demokratin var knappast en av dem.”*

Ursula von der Leyen är 60 år och dotter till en tidigare högt uppsatt EU-bas på 1950 och 60-talen. Hon är sjubarnsmor, professor i medicin och medlem i den Lutherska kyrkan. Hon är en lidelsefullt engagerad europé med lång politisk erfarenhet i det Kristdemokratiska partiet i Tyskland. Hon erkänner sig som federalist och vill arbeta för ett starkare sammanhållet EU, något som gillas inom EU-ledningen och som därför kan innebära riktning mot en europeisk superstat. I en intervju med Der Spiegel har hon sagt: *”Min strävan är ett Europas Förenta stater – en modell av federala stater som i Schweiz, Tyskland eller USA.”* Hon har även sagt att hon förordar en gemensam EU-armé. Von der Leyen har fått mycket kritik från olika håll när det gällt hennes insats som försvarsminister. Under hennes ämbetsstid har den tyska försvarsmakten försämrats på grund av budgetnedskärningar och en svag ledning, enligt Hans-Peter Bartels (SPD), parlamentarisk kommissionär för tyska försvarsmakten.

Den tidigare försvarsministern i Tyskland, Rupert Scholtz, skrev följande till EU-kommissionen några dagar före nomineringen den 2 juni: *”Den tyska försvarsmakten är katastrofal. Den totala försvarsförmågan i förbundsrepubliken lider, vilket är totalt oansvarigt.”*

Liknande kritik har kommit från en politisk kommentator i den München-baserade tidningen Süddeutsche Zeitung, som säger att Von der Leyen är olämplig därför att efter hennes sex år som försvarsminister är försvarsmakten fortfarande i ett bedrövligt tillstånd. Hon borde ha avgått för länge sen. Och den tidigare presidenten i EU-parlamentet, Martin Schultz, tvittrade: *”Von der Leyen är vår svagaste minister. Det är uppenbarligen nog för att bli EU-kommissionens president.”*

Till ny ordförande i Europeiska rådet (de 28 nationsledarna + kommissionens ordförande) har man nominerat Belgiens premiärminister, **Charles Michel** (Liberala Reformrörelsen), också han barn till en tidigare framstående EU-ledare. Vid 38 års ålder blev han Belgiens yngste premiärminister 2014. I december 2018 avgick han efter att ha förlorat sin motion till stöd för FN:s Global Compact for Safe (ordnad och regelbunden invandring). Efter en helt avgörande valomgång i maj 2019 återkom

han som ledare för en koalitionsregering. Michel har haft en hård inställning mot de östeuropeiska staterna, som han menar måste vara solidariska och ställa upp och ta emot flyktingar. Om de inte gör det bör de förlora en del EU-rättigheter. Samarbete innebär solidaritet och ansvar, menar han. Michel är en stark förespråkare av kärnavtalet med Iran och har kritiserat Trump-administrationen för att de dragit sig ur detta. *"Inget avtal med Iran betyder mer instabilitet eller krig i Mellan Östern."*, har han sagt. Han har också fördömt president Trumps erkännande av Jerusalem som Israels huvudstad och säger: *"Detta beslut var som olja på elden, vi behöver det inte."*

Till minister för utrikes- och säkerhetspolitik har den spanska utrikesministern, socialisten **Josep Borrell** nominerats. Likt sin företrädare, Federica Mogherini, är han en välkänd supporter till mullorna i Iran och lär vara mot USA och Israel när det gäller kärnavtalet med Teheran. I en intervju med Politico i februari 2019 sa Borrell, *"Iran vill utrota Israel; det är inget nytt. Ni måste leva med det."* Och i en Twittertråd har han uppmuntrat den Iranska regimen att vänta ut USA:s sanktioner i händelse av att Trump inte blir återvald 2020. I samband med Irans 40-årsfirande av revolutionen i februari i år hyllade Borrell Irans kvinnor för prestationer de åstadkommit under den islamska regimen utan att nämna något om deras svårigheter. Borrell är också en välkänd kritiker av USA:s politik. Han har sagt att USA handlar *"som en västern-cowboy"*, när det gällt Trumps erkännande av presidenten för Venezuelas Nationella Församling, Juan Guaidó, som landets interimspresident. Borrell vill ha ett nytt huvudtema för EU och säger att, *"kampen mot klimatförändringarna borde vara en av de starkaste drivkrafterna för Europas nyfödelse."* Han hoppas att England kommer att lämna EU därför att de är ett hinder för att en europeisk superstat ska kunna skapas! Borrell säger: *"Jag tillhör den skolan som tror att med UK i EU kommer vi aldrig att få en politisk union. Personligen, eftersom jag önskar se en politisk union, bryr jag mig inte om ifall Britterna lämnar, därför jag vet att tills nu, har de varit ett hinder för fortsatt integration."*

Den kanske mest överraskande nomineringen, till att efterträda Mario Draghi, som ordförande för Europeiska Centralbanken (ECB), är **Christine Lagarde**, direktor för Internationella Valutafonden (IMF). Lagarde var finansminister i Frankrikes regering åren 2007-11. Hennes nominering har mötts av blandade omdömen. Hon har visserligen utövat ett starkt ledarskap som chef, men hon är ingen ekonom (märkligt nog med hennes uppdrag), hon är advokat.

Paul Taylor, kolumnist i Politico skriver: *"Att sköta en Centralbank är som raketvetenskap. Om du inte lyckas kan konsekvenserna bli katastrofala. Därför tar EU-ledarna en stor chans i deras beslut att anförtro ledarskapet för ECB till Christine Lagarde, en politisk rockstjärna med ingen ekonomisk träning och ingen praktisk erfarenhet av ekonomisk politik. --- Det överraskande valet av den 64-åriga Lagarde ingick i den Fransk-Tyska avhandlingen med den konservativa tyska försvarsministern Ursula von der Leyen, 60 år, som blivit nominerad till ordförande för EU-kommissionen i syfte att bryta det politiska dödläget efter att de föreslagna kandidaterna fallit bort. Huvudorsaken till att Lagarde blev nominerad, istället för den erfarne franska Centralbankschefen, Francois Villeroy de Galhau, tycktes vara könet."*

Lagarde är globalist och tillhör den politiska eliten. För några år sedan sa hon att det är nödvändigt med en förändring av det globala finanssystemet utan att precisera vad det konkret skulle kunna innebära. Vad hennes inflytande över EU:s ekonomi kan komma att betyda, det återstår att se.

På Christine Lagardes minuskonto kan nämnas att hon under sin tid som finansminister i Frankrike misstänktes ha gynnat finansmannen Bernard Tapie som var i tvist med den statsägda banken Crédit Lyonnais. Tapie, vän till dåvarande presidenten Nicolas Sarkozy, fick 285 miljoner euro efter att Lagarde beslutat att tvisten skulle avgöras av en medlare.

Avgörande vägval väntar i EU

Om de nominerade ministrarna väljs i oktober kan det bli avgörande politiska vägval i EU under denna 5-åriga mandatperiod (2019-24) som kan komma att stärka en federalistisk supermakt och försvaga demokratin. Det jag skrev i en tidigare artikel inför EU-valet den 26 maj pekar i den riktningen: "På Europadagen den 9 maj var regeringscheferna samlade i ett EU-toppmöte i Sibiu i

Rumänien. I en allmänt hållen deklARATION, i syfte att dölja de djupa sprickor som finns, slog man fast, ”att hålla ihop i vått och torrt, alltid söka gemensamma lösningar och försvara ett enat Europa.” Gränserna ska stärkas, asylsystemet reformeras, samt fördjupa den inre marknaden och valutaunionen. Klimatarbetet och det sociala skyddet för medborgarna ska prioriteras, fördjupa samarbetet kring försvarsinvesteringar och stärka EU:s roll i världspolitiken. (TT 2019-05-09).”

EU-journalisten Rolf Gustavsson skriver: *”EU-parlamentets mycket knappa majoritet bakom Ursula von der Leyen avspeglar paradoxala motsättningar. --- Under ytan ligger /här/ en djupgående konflikt om EU-parlamentets roll och befogenheter. I Tyskland argumenterar tongivande opinioner för fortsatt maktförskjutning till EU-parlamentet, trots svidande kritik från tyska författningsdomstolen. Idén med ’Spitzenkandidaten’ i valet till EU-parlamentet är en del i den tankefiguren. Den bekämpas stenhårt av Frankrikes president Emmanuel Macron som vill att makten över utnämningarna ska ligga hos stats- och regeringscheferna i Europeiska rådet. Detta är, om man så vill, en motsättning mellan ett federalistiskt och ett mellanstatligt synsätt.* (SvD 19-07-20).

I tidningen The Telegraph skriver kolumnisten Allister Heath under rubriken, EU är en falsk demokrati: *”Tack Eurokrater för att ni är er själva. Det bästa botemedlet för Eurofilia är alltid att observera EU:s stora bestar där de är som sämst oskyddade, styr och handlar efter deras naturliga vana, obesvärade av några anknytningar till demokrati, ansvarsskyldighet eller även till grundläggande moral.”*

Bibeln har förutsagt ett nytt Romarrike i ändens tid

I min tidigare artikel, Kan EU bli ett apokalyptiskt Romarrike, del 2, skriver jag: ”I denna andra del ger jag en kort översikt av sentida försök att skapa enhet i Europa och därefter en tolkning av världsimperierna som beskrivs i Danielsbokens profetior och i Uppenbarelseboken. Där röjs slående likheter mellan Romarriket och dagens EU, profetior som kommer få sin slutliga uppfyllelse i den tid då Jesus Kristus ska återkomma till jorden för att vara kung i Guds rike.” Läs den artikeln, särskilt stycket under rubriken, Romarriket i Bibelns profetior, så får du en bild av vad Bibeln säger om ett återupplivat ”Romarrike” i ändens tid.

Här vill jag bara komplettera med några bibelfakta. Statyn som beskrivs i Danielsbokens 2:a kapitel symboliserar stormaktsriken under historien som relaterar till Israels nation. Statyns tio tår är en bild på ändtidens ”Romarrike” efter 1945. Att det gäller en stormakt som finns vid Jesus återkomst ser man i samma kapitel, verserna 34-35 och 44-45. Att tårna bestod av både järn och lera säger att denna politiska makt har både starka och svaga inslag, en bild som passar väl in på dagens EU. (Dan. 2:42, 43).

I Daniels syn om de fyra djuren är det fjärde djuret en beskrivning av en global regeringsmakt under Antikrists ledning vid ändens tid. Det är olikt de andra djuren med tänder av järn och klor av koppar och tio horn på sitt huvud där plötsligt ett litet horn växte fram mellan dem. (Dan. 7:7, 8, 20-23).

Det är det vilddjuret som Johannes får se, som han beskriver i Upp. 13:1-10. Här förtydligas bilden av en global ond makt som kommer att verka på jorden i 3,5 år. (13:5). Denna makt har ett politiskt mandat (13:7), ett religiöst mandat (13:8), och ett ekonomiskt mandat (13:16, 17).

När Jesus undervisade lärjungarna om de händelser som skulle komma att föregå hans tillkommelse, sade han att den generation som ser allt detta hända samtidigt är den generationen som får se honom komma tillbaka. (Matt. 24:34). Alla dessa händelser, även EU:s framtid, hänger intimt samman med vad som måste ske med och i Israel i vår tid.

Claes-Göran Bergstrand. 2019-07-22.